

Sygn. akt V KO 91/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **B.W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K. o przekazanie sprawy o sygn. akt II K (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2019 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt II K [...] do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na zły stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu odbywanie podróży z miejsca zamieszkania do siedziby Sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Wystąpienie to poprzedzone zostało stosownym wnioskiem obrońcy oskarżonego, do którego dołączono opinię biegłego sądowego opisującą stan zdrowia oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w K. nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ jest ona co najmniej przedwczesna.

Odstępstwo od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo ma charakter wyjątkowy i musi wiązać się z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W pojęciu tym mieści się bez wątpienia brak możliwości rozpoznania sprawy przez sąd właściwy w związku ze złym stanem zdrowia oskarżonego, który uniemożliwia mu odbywanie podróży i dotarcie do siedziby sądu właściwego. Okoliczność ta wymaga jednak sprawdzenia i udowodnienia. Do wniosku obrońcy oskarżonego dołączona została kopia opinii biegłego lekarza z dnia 4 czerwca 2019 r. wydanej – jak wynika z jej treści – na skutek postanowienia Sądu Rejonowego w C.. Z niestaranno sporządzonej kopii opinii wynika, że rozpoznana u oskarżonego hemofilia nie stanowi przeciwwskazań do braniu udziału w rozprawie. Jednak następstwa tej choroby – skłonność do wylewów i znacznego stopnia ograniczenie ruchomości stawów powodują, że według biegłego, „bezpieczniejsze dla badanego (...), byłoby uczestniczenie w rozprawie przed Sądem w B. ”, a więc sądem właściwym ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego”. W związku z powyższym stwierdzić trzeba, że przekonanie Sądu Rejonowego w K. o potrzebie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zostało należycie uzasadnione, ponieważ:

- opinia, na którą powołuje się Sąd stanowi jedynie niestaranno wykonaną kopię dokumentu,
- opinia ta pochodzi sprzed kilku miesięcy i wydana została na potrzeby innego postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w C.,
- z treści opinii wcale nie wynika jednoznacznie, że jedynym sposobem na sprawne przeprowadzenie postępowania sądowego jest przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego.

W ocenie Sądu Najwyższego, wystąpienie Sądu Rejonowego w K. z inicjatywą opartą o przepis art. 37 k.p.k. ocenić należy jako przedwczesne, ponieważ powód tego wystąpienia nie został należycie procesowo zweryfikowany.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.

